

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **A. H.**
státní příslušnost: X
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2020, č. j. OAM-970/ZA-ZA11-ZA05-2019,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

- 1. Předmětem sporu je zákonnost rozhodnutí žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany žalobci. Krajský soud se musel vypořádat s tím, zda žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav a řádně posoudil jeho žádost o mezinárodní ochranu.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

- 2. Žalobce podal dne 4. 11. 2019 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Jako důvod, pro který opustil svou vlast, uvedl obavu z krevní msty. Jeho otec měl totiž aférku se vdanou

ženou, jejíž manžel pak na otce žalobce poslal nějaké lidi. Žalobce byl v té době nelegálně v Turecku, odkud jej v prosinci 2018 vyhostili. Otec ho v té době informoval, že se nemá vracet, protože žalobci hrozí nebezpečí ze strany lidí, kteří ohrožují i jeho otce. Žalobce se s matkou asi osm měsíců skrýval u rodiny ve vesnici Q. Jeho otec mezitím vycestoval do ČR. Žalobce pak v září 2019 vycestoval za otcem. Poslední dva měsíce před odjezdem žalobce strávil v Baku, kde se snažil vyřídit si vízum. V době, kdy se žalobce s matkou skrývali ve vesnici, je sousedé informovali, že tam chodí lidé a rozbíjejí dveře. Matka žalobce si myslela, že se jedná o otcovy problémy v práci.

3. Sám žalobce se nikdy nedostal do osobního kontaktu s lidmi, kteří se chtějí mstít jeho otci, ale pokud by se s nimi setkal, je možné, že by jej zabili, nebo by on v sebeobraně ublížil jim. Žalobce neví, kdo tito lidé jsou, ví pouze to, že manžel ženy, s níž měl jeho otec poměr, byl ve vězení. Jeho jméno nezná. Nikdy ho neviděl. Tito lidé však vědí, kde žalobce s otcem v Baku bydlí, protože otec si tu ženu jednou přivedl domů. Matka a sestra žalobce zůstávají v Ázerbájdžánu. Krevní msta se řeší pouze mezi muži, takže nejsou v ohrožení. V Ázerbájdžánu to takto funguje. Pokud se někdo zaplete se ženou někoho jiného, tak jej zabijí. Přestože se žalobce dlouho skrýval u tety, obává se, že by jej našli, i pokud by se přestěhoval. Baku je malé město. Necítil se bezpečně, i když žil mimo něj. Žalobce nemá důvěru v policii, proto se na ni neobrátil. Je podle něj zkorumpovaná a ochránila by jej, pouze pokud by měl peníze.
4. Při seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí žalobce uvedl, že v době, kdy začala válka s Arménií, někdo na jejich domě v Ázerbájdžánu vyvěsil arménskou vlajku a dům polepil nápisy vyjadřujícími jejich údajnou přízeň k Arménii, aby si okolí myslelo, že žalobcova rodina jsou nepřátelé Ázerbájdžánu. Žalobce se domnívá, že to udělal příbuzný oné ženy, aby jeho otce očernil.
5. Žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 11. 2020, č. j. OAM-970/ZA-ZA11-ZA05-2019 („rozhodnutí žalovaného“) neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“).

Žalovaný dospěl k závěru, že žalobci v zemi původu nehrozí pronásledování. Ve vztahu k § 12 písm. a) zákona o azylu žalobce žádné relevantní skutečnosti netvrdil. Jeho obavy z krevní msty nelze podřadit ani pod důvod udělení azylu podle písm. b). Chybí zde spojitost s některým s azylově relevantních důvodů. Kromě toho působí obavy žalobce pouze hypoteticky. On sám žádné reálné problémy ve vlasti neměl. Nikdo mu nevyhrožoval, ani ho nenapadl. V případě svých budoucích problémů se může obrátit na policejní orgány. V době incidentu s arménskou vlajkou, se žalobce již nacházel v ČR. Nelze proto předpokládat, že by mu v této souvislosti hrozilo nebezpečí.

6. Žalovaný neshledal ani důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu. K neudělení doplňkové ochrany žalovaný nejprve uvedl, že ázerbájdžánské zákony neumožňují uložit trest smrti. Žalovaný také neshledal, že by žalobci mělo hrozit mučení nebo jiné špatné zacházení. Tento závěr žalovaný zdůvodnil stejně jako neudělení azylu. Jeho problémy ve vlasti mohlo efektivně vyřešit vnitřní přesídlení, což se i stalo. Ázerbájdžán má 10 milionů obyvatel, z toho v Baku jich žije 2,2 milionů. Obava žalobce, že by jej soukromé osoby kdekoliv našli, je neopodstatněná. Žalobce neohrožuje ani ozbrojený konflikt. Jeho vycestování neporuší mezinárodní závazky.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

7. Žalobce namítá, že žalovaný řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným okolnostem. V důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu. Rozhodnutí žalovaného podle žalobce nemá oporu ve správním spisu. Žalobce žádá o mezinárodní ochranu z důvodu obav z krevní msty. Bojí se, že jednání manžela ženy, se kterou měl jeho otec poměr, neskončí jenom u verbálních výhrůžek, ale v Ázerbájdžánu mu půjde o život. Nesouhlasí proto s tím, že nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany.
8. Žalovaný považuje žalobní námitky za nedůvodné. Při posuzování azylové žádosti žalobce postupoval v souladu se zákonem. Vycházel zejména z pohovoru se žalobcem a informací o zemi původu, k nimž se žalobce mohl vyjádřit. Žalovaný zopakoval důvody, pro které žalobci mezinárodní ochranu neudělil. Nedomnívá se, že by postupoval nezákonně nebo že by žalobce zkrátil na jeho právech. V podrobnostech odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí.

III. Posouzení věci krajským soudem

9. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání. Žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce nevyjádřil svůj nesouhlas.
10. Žaloba *není důvodná*.
11. Krajský soud na začátek upozorňuje, že žalobce své námitky formuluje poměrně obecně. Tvrdí sice, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, neuvádí však, v čem konkrétně vidí nedostatky. Nespecifikuje, kde vidí rozpor rozhodnutí žalovaného s obsahem správního spisu. Formulace žalobních námitek se pohybuje na hranici jejich projednatelnosti. Krajský soud se však domnívá, že žaloba alespoň jeden žalobní bod obsahuje. Je z ní zřejmé, že žalobce nesouhlasí s posouzením, zda mu ze strany soukromých osob reálně hrozí nebezpečí pro jeho život.
12. Krajský soud však žalobci nemohl dát za pravdu. Pokud jde o udělení azylu, krajský soud souhlasí se žalovaným, že v případě žalobce chybí spojitost jeho problémů, či nemožnosti získat ochranu ze strany státních orgánů s některým z azylově relevantních důvodů. Obavy žalobce zjevně nesouvisí s jeho rasou, pohlavím, náboženstvím, národností, příslušností k určité sociální skupině nebo se zastáváním určitých politických názorů. Vzhledem k tomu, že u žalobce jde o obavu z jednání soukromých osob, pro (ne)udělení azylu by mohlo mít relevanci, pokud by se nemohl domoci ochrany ze strany příslušných státních orgánů z některého z uvedených azylových důvodů, anebo právě v souvislosti s tím, že se obává krevní msty (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2020, č. j. 7 Azs 240/2020-48, bod 10). To však žalobce netvrdil a nemožnost obrátit se na policii dával do souvislosti pouze s korupcí policie. Za těchto okolností je proto zřejmé, že podmínky pro udělení azylu žalobce nesplňuje.
13. V případě, že by hrozba krevní msty byla v případě žalobce reálná, mohlo by se potenciálně jednat o důvod pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 písm. a) nebo b) zákona o azylu. Krajský soud však k takovému závěru nedospěl. Žalovaný správně poukázal na to, že obavy žalobce, jak je prezentoval v rámci pohovoru, se pohybují pouze v hypotetické rovině. Žalobce poukazoval na to, že v Ázerbájdžánu je krevní msta v souvislosti s nevěrou běžná. I pokud by tomu tak bylo, v ohrožení by zejména žalobcův

otce. Žalobce neuvedl, z čeho usuzuje, že by on sám měl mít v souvislosti s nevěrou otce jakékoliv problémy. Během několika měsíců, které v Ázerbájdžánu po svém návratu z Turecka strávil, jej nikdo nekontaktoval, nikdo mu nevyhrožoval a nebyl terčem jakéhokoliv incidentu, který by naznačoval opodstatněnost jeho obav. Žalobce ani nezná jméno osoby, jejíhož jednání se obává. Z ničeho neplyne, že by incident s vyvěšenou vlajkou měl souviset právě s otcovou aférou. Informace, které žalobce během řízení poskytl, byly obecné a spekulativní. Existenci případné hrozby pro život nebo zdraví žalobce proto lze hodnotit jako příliš vzdálené. Aby však cizinci mohla být udělena doplňková ochrana, musí se jednat o reálné nebezpečí vážné újmy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006-82). Tento důkazní standard však žalobce nenaplnil.

14. Povinnost zjistit skutečný stav věci má žalovaný pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl. Těmto požadavkům žalovaný dostatečně vyhověl.
15. Pro úplnost krajský soud dodává, že se svou žádostí o mezinárodní ochranu nebyl úspěšný ani otec žalobce. Žalobu proti rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany zdejší soud zamítl rozsudkem ze dne 17. 6. 2020, č. j. 41 Az 54/2019-44. Následnou kasační stížnost Nejvyšší správní soud odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 10. 12. 2020, č. j. 7 Azs 240/2020-48.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

16. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
17. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 11. listopadu 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. K.